
Wil van Rooyen

Enthousiast gemaakt door andere leden van Switch die reeds jaren in Juan Les Pins spelen of gespeeld hebben, raakten ook wij in de ban. Spelen tegen wereldtoppers (alhoewel we in Nederland al behoorlijk wat ervaring hadden door o.a. de bridgeweken van Hans Metselaar) besloten we onze krachten te meten met gevestigde namen.

De sfeer zat er direct goed in. De zelfbenoemde reisleader (ik noem geen naam) zorgde er wel voor dat aan niets anders dan aan bridgen werd gedacht. Een perfecte voorbereiding volgde door op de dag dat ons toernooi begon nog even een viertallen wedstrijd te winnen aan het zwembad van hotel Mimosa waar Anita en Richard verbleven. Weliswaar niet in het Palais des Congres maar in Antibes gingen we onze krachten meten.

Een enorme teleurstelling volgde: 43,96%. Maar ja, wat wil je ook als die eigenzinnige Fransen onze v (vrouw) veranderen in valet (boer).

Er zat een stijgende lijn in die resulteerde in een 55,51% op de laatste dag. Uiteraard met cadeautjes want in het tweede spel door enerzijds goed afspel van Gert (hij was de zenuwen de baas) en anderzijds missers van de tegenstanders volgde een 3 SA + 3 goed voor 99 van de 100 te verdienen punten. Een uur later kwam een van de arbiters naar mij toe om te vragen of die uitslag klopte. Ik zie oui, incroyable monsieur en een lachende Fransman liep weg. En lachen is toch niet het sterkste punt van onze franse vrienden. Al met al een prachtige ervaring die voor herhaling vatbaar is, niet in de laatste plaats door de fantastische sfeer die in onze maisonnette heerste en de uitstekende diners die volgden. Het was toch niet allemaal rozengeur en maneschijn want onze huurauto werd toch wat kleiner dan de opgegeven lengte. Maar ja een kniesoor die daar op let.

Tot volgend jaar in Juan Les Pins!

Gert Walch

Allereerst een groot compliment voor Onno die het thuisfront fantastisch op de hoogte heeft gehouden en onze prestaties probeerde te relativeren door iedere dag te vermelden hoe sterk het veld wel niet was. Bravo, maar één aanmerking: betreffende Gert Walch moet "tasje" natuurlijk "tas" zijn. Alsof de duvel ermee speelt heb ik de eerste 3 dagen te boek gestaan als Mme Walch. Twee pogingen gedaan om dit te wijzigen, maar pas op de laatste dag stond er "Gert Walch". Toen ik de verantwoordelijke computerman bedankte sprak hij: "Je suis un bon chirurgien", en ik antwoordde: Oui, mais après deux opérations".

Met zes débutanten en een recidivist verbleven we in twee fantastische maisonnettes, die alles hadden wat ze beloofd hadden, wel waren er slechts twee flatscreen tv's ipv drie per maisonnette. Een 7-persoons VW waarmee we dagelijks naar Antibes reden maakte het geheel af. We zaten rechtstreeks aan de "restaurantstraat" en hoefden alleen de voordeur maar uit.

Maisonnette-delers Louis, Gert, Wil en Cees (soms ook Ming) bridgeden tot 2 uur 's-nachts onder begeleiding van de klanken van de eindeloze collectie muziek uit de jaren 50, 60 en 70 op Cees zijn Ipod. Ondertussen zag wedstrijdleader Cees kans elke opmerking die ik maakte als onrechtmatig te bestempelen en zijn dagboek hiervan is omvangrijk. Door allen werd aan het zwembad van het hotel van Anita en Richard en aan het strand druk geoefend. We baarden enig opzien door bidding-boxes en spellen overal mee naar toe te sjouwen. Er werd verschrikkelijk gelachen en 's-avonds dineerden we heerlijk buiten op een terras. Dit alles ter voorbereiding op het (althans voor mij) "grote gebeuren", het bridgen met 224 paren van 4 tot 8.

Het geworstel met de "V"(alet) en "1"(Aas) leverde dolkomische taferelen op, zoals het spel dat ik 1SA antwoorde op Wils 1♠ en na zijn herbijding van 2♠ wilde passen. Net op tijd ontdekte ik Klaver "1" en bood

2013 Verslagen van spelers

4. Op dag 2 opende Wil 1SA en daar hij de "V" voor 2 punten rekende was dit onjuist. Met 7 punten en 6 Harten bood ik natuurlijk 4 en dat was een hoge score omdat velen daar niet in zaten. Volkert schijnt een papiertje voor zich te hebben waarop staat wat "V", "D" en "R" betekenen en dat is de enige goede oplossing.

Vooraf was mij verteld dat 50% op 1 van de dagen al prachtig is en de 44% c.q. 41% op de eerste 2 dagen waren zoals verwacht, onwennigheid in de entourage veroorzaakte wat foutjes beiderzijds en we hadden zeer sterke tegenstand.

De derde dag was voor mij een ramp, alles blokkeerde en ik maakte een paar zeer domme fouten. Aan het engelengeduld van partner Wil en aan een streng verwijt van mij aan mijzelf was het te danken dat ik nog een aantal oplevingen kende maar helaas kwamen we niet verder dan 40% (viel mee).

Wat nu: stoppen kon niet en dus vlammen op de laatste dag. De anderen gingen wandelen en Cees en ik bleven in de maisonnette, alwaar Cees tot zijn verbijstering vaststelde dat ik een half uur lang niet sprak, noch enig ander geluid maakte: ik sliep.

Om 3 uur was het zover en tafels lang scoorden we als een gek. Na een tijd was ik bijna uitgedroogd maar partner Wil zorgde voor koud water.

In de laatste ronden nog een paar virtuoze tegenstanders zodat we zware klappen (16% e.d.) kregen. Toen kwam het laatste spel en ondanks een biedende Wil en Gert kwamen de opps in 4♠.

Met de dood in mijn schoenen doubleerde ik en kwam niet uit in partners kleur (♣) maar met ♥R. Later vergat ik ♥D te zetten en opps maakten de 9. Het werd penibel en de tot dan zo geduldige Wil begon te breken en zijn gezicht sprak boekdelen. Het ging toch nog 1 gedubbeld down, en om wat te redden sprak ik: "Goed dat ik doubleerde". Wil werd daar niet vrolijk van en een beetje pissig klonk het: "Is gewoon een nul, moet meer down". De desondanks behaalde 72% op dat spel vrolijkte hem op en uitbundig vierden we de behaalde 55,51%.

De onderlinge dagpot die tot dan toe alleen maar geld gekost had (1x Ming en Louis en 2x Anita en Richard) was voor ons en na een laatste voortreffelijk diner en met een veilige landing op Schiphol eindigde deze Juan-reis. Het was mijn eerste en ik begrijp nu waarom de meeste spelers van Switch mij reeds vele malen zijn vòòrgegaan en zijn blijven gaan.

Veel bewondering voor Sharon en haar moeder Ieneke die de hoogste handicap van het toernooi (75) hadden en een mooie klassering in het handicap-klassement haalden. Ze bleven gewoon met plezier hun spel spelen. Klasse! Lang stevenden ze op de laatste plaats af maar mede door 2 tops op de laatste dag van ons tegen hun directe tegenstanders kwamen ze hier vanaf.

Dank aan het gehele gezelschap voor de gezelligheid en humor, het was een feest en mede door de goede tips van Peter, Volkert, Hans en Cees waren we goed voorbereid.